

kommunale Tilsyn, fordi det er utilstrækkeligt og alt for afhængigt; der finder Ulykkestilfælde Sted, som muligvis for en Del kunde være undgaaede under Fabrikstilsynet. Vi maa da haabe, at der ikke vil gaa lang Tid hen, inden det kommunale Tilsyn bliver afløst af Fabrikstilsyn, saa at disse Virksomheder falde ind under Loven. Det kunde jo blive den første Udvidelse, at vi fik Hestegange og Hakkelsemaskiner med, og jeg skal altsaa indrømme det ærede Medlem for Horsens, at det var godt, om det kunde ske. Naar det ærede Medlem derimod talte om, at det er „at gøre Nar“ ad de Lærlinge, der ere saa ulykkelige at blive Krøblinge, efter denne Lov at give dem en Kapital af indtil 1,800 Kr., forekommer det mig, at det ikke var den rigtige Maade at betegne denne humane Bestemmelse paa, som man her træffer for saadanne Lærlinge med lav Løn og uden Løn. Det er saa meget mere mærkeligt at høre en saadan Ytring af det ærede Medlem i det samme Foredrag, hvori han siger, at man kunde se helt bort fra denne Lovgivning og ganske støtte sig til den frivillige Forsikring, der var i en saa god Gænge. Nu vide vi imidlertid, at den Forsikring, der nu ydes frivilligt fra Arbejdsgivernes Side — hvor anerkendelsesværdig den end er — kun gaar ud paa at sikre indtil 1,500 Kr. i Tilfælde af fuldstændig Invaliditet og 1,000 Kr. til de efterladte i Tilfælde af Død. Det er Reglen; højere Beløb er efter min Erfaring og efter derom indhentet Underretning Undtagelser. Naar det ærede Medlem derfor raader til at blive ved denne Forsikring, som kun giver 1,500 Kr. til en fuldtfærdig Arbejder, en Familiefader, naar han bliver fuldstændig Invalid, og kun 1,000 Kr. til hans efterladte, hvis han omkommer, er han ikke berettiget til paa den anførte Maade at betegne dette Forslag om at give selv den helt unge Arbejder i Tilfælde af fuldstændig Invaliditet 1,800 Kr. og den fuldt uddannede op til omtrent 5,000 Kr. Nej, hvis det ærede Medlem vilde garantere mig, at Arbejdsgiverne alle frivilligt vilde forsikre deres Arbejdere for de Beløb, som staa i denne Lov, saa at der ikke behøves et Paabud derom, kunde vi tales ved; men den nuværende frivillige Forsikring er virkelig meget lav i Forhold til, hvad der skal ydes efter denne Lov. De Summer, den af det ærede Medlem anbefalede frivillige Forsikring byder, er meget mindre end de Summer, det ærede Medlem her kritiserer saa skarpt. Lad

mig paa dette Sted omtale, hvorledes det ærede Medlem for Fredericia over for det ærede Medlem for Ringkøbing bemærkede, at han godt vidste, at disse Telefonarbejdere, der berørtes, vare forsikrede. Nu ved jeg ganske vist ikke det, som det ærede Medlem for Fredericia ved, men ogsaa jeg anser det for sandsynligt, at de ere forsikrede. Dog naar det ærede Medlem ved, at de ere forsikrede, ved han maaske ogsaa, for hvilke Beløb de ere forsikrede (Afbrydelse). Naa, det ærede Medlem ved det altsaa ikke, han ved kun, at de ere forsikrede, men ikke, hvor meget de ere forsikrede for; men først hvis disse Telefonarbejdere ere forsikrede for lige saa store Beløb som dem, der staa her i Loven, og ikke blot for maaske $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ deraf, først da kunde det ærede Medlem for Fredericia sige, at denne Telefonarbejder paa Taget ikke var berettiget til at minde det ærede Medlem for Ringkøbing om den Ulykkesforsikringslov, han gerne vilde have. Den Forsikring, man her vil give ham, er sikkert væsentlig bedre og væsentlig mere og derhos langt mere velordnet, end hvad han nu har, hvis han da har noget; thi i saa Henseende holder jeg mig kun til det ærede Medlem for Fredericia, som siger, at han er forsikret; jeg ved ikke noget sikkert derom. Der er ogsaa af det ærede Medlem for Horsens klaget over den Maade, hvorpaa Arbejdsgivernes Valg skal foregaa. Han fandt det utilfredsstillende og mente, at det burde være Arbejdsgivernes Organisation, der skulde vælge Medlemmer til Arbejderforsikringsraadet; jeg tror dog ikke, det gaar an at have saadanne private Foreninger knyttede til en Lov som dem, der skulde foretage Valg. Det have vi i det hele søgt at undgaa som mindre heldigt, og der er i nærværende Tilfælde efter min Mening saa meget mindre Grund til Afvigelse, som det nu er offentlig bekendt, at begge de to større Arbejdsgiverorganisationer, vi nu have, ville oprette gensidige Forsikringsselskaber i Henhold til denne Lov. Derfor gaar det ikke an, at disse Foreninger ogsaa vælge dem, som skulde fastsætte Erstatningerne i Forening med Raadets andre Medlemmer. Jeg mener dog, at Regeringen nok vil spørge sig for og faa udpeget saadanne Mænd i Arbejdsgiverstanden, som denne gerne vil se i et saadant Raad, det anser jeg for højest sandsynligt; men at indføre i Lovene, at private Sammenslutninger skulde vælge enten disse eller hine Embeds- eller Bestillingsmænd, mener jeg af de anførte Grunde ikke er heldigt. Til Slutning udtalte det